Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2020. gada 9. jūlijā*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesu iestāžu sadarbība civillietās – Regula (ES) Nr. 1215/2012 – 7. panta 2. punkts – Tiesu jurisdikcija lietās, kas attiecas uz neatļautu darbību vai kvazideliktu – Vieta, kur iestājies notikums, kas rada kaitējumu – Kaitējuma rašanās vieta – Manipulācijas ar datiem par automobiļu ražotāja saražoto dzinēju izplūdes gāzu emisijām

Lietā C-343/19

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Landesgericht Klagenfurt* (Klāgenfurtes apgabaltiesa, Austrija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2019. gada 17. aprīlī un kas Tiesā reģistrēts 2019. gada 30. aprīlī, tiesvedībā

Verein für Konsumenteninformation

pret

Volkswagen AG,

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], tiesneši M. Safjans [*M. Safjan*] (referents), L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], K. Toadere [*C. Toader*] un N. Jēskinens [*N. Jääskinen*],

ģenerāladvokāts: M. Kamposs Sančess-Bordona [*M. Campos Sánchez-Bordona*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

– *Verein für Konsumenteninformation* vārdā – *M. Poduschka* un *A. Klauser*, *Rechtsanwälte*,

– *Volkswagen AG* vārdā – *T. Kustor* un *S. Prossinger*, *Rechtsanwälte*,

– Apvienotās Karalistes valdības vārdā – *F. Shibli* un *Z. Lavery*, pārstāvji, kuriem palīdz *B. Lask*, *barrister*,

– Eiropas Komisijas vārdā – *M. Heller* un *M. Wilderspin*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2020. gada 2. aprīļa tiesas sēdē,

* Tiesvedības valoda – vācu.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās (OV 2012, L 351, 1. lpp.) 7. panta 2. punktu.

2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Verein für Konsumenteninformation*, patērētāju informācijas apvienību, kuras juridiskā adrese ir Vīnē (Austrija) (turpmāk tekstā – "*VKI*"), un *Volkswagen AG*, kas ir saskaņā ar Vācijas tiesībām dibināta akciju sabiedrība un kuras juridiskā adrese ir Volfsburgā [*Wolfsburg*] (Vācija), par pēdējās minētās atbildību par zaudējumiem, kas izriet no tā, ka Austrijas patērētāju pirktajos transportlīdzekļos ir instalēta izplūdes gāzu emisiju datus manipulējoša programmatūra.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesību akti

Regula Nr. 1215/2012

3 Regulas Nr. 1215/2012 15. un 16. apsvērums ir formulēts šādi:

"(15) Jurisdikcijas noteikumiem vajadzētu būt ļoti paredzamiem, un tiem būtu jābalstās uz principu, ka jurisdikcijas pamatā ir atbildētāja domicils. Jurisdikcijai vienmēr vajadzētu būt pieejamai ar šādu pamatojumu, izņemot dažās skaidri noteiktās situācijās, kurās strīda priekšmets vai pušu autonomija garantē citu sasaistes faktoru. Juridiskas personas domicils jānosaka autonomi, lai kopējos noteikumus padarītu pārskatāmākus un novērstu jurisdikcijas kolīzijas.

(16) Papildus atbildētāja domicilam kā jurisdikcijas pamatojumam vajadzētu būt arī citiem jurisdikcijas pamatojumiem, kuru pamatā ir cieša saikne starp tiesu un lietu vai kuru nolūks ir veicināt pareizu tiesvedības norisi. Ciešas saistības pastāvēšanai būtu jānodrošina juridiskā noteiktība un jānovērš iespējamība, ka prasību pret atbildētāju ceļ viņam saprātīgi neparedzamā dalībvalsts tiesā. Tas ir jo īpaši svarīgi strīdos par ārpuslīgumiskām saistībām, kas izriet no privātās dzīves un personas tiesību aizskārumiem, tostarp no goda aizskaršanas un neslavas celšanas."

4 Regulas Nr. 1215/2012 II nodaļa "Jurisdikcija" īpaši ietver 1. iedaļu "Vispārīgi noteikumi" un 2. iedaļu "Īpašā jurisdikcija". Šīs regulas 4. panta 1. punktā, kas ietilpst tajā pašā 1. iedaļā, ir noteikts:

"Saskaņā ar šo regulu personas, kuru domicils ir kādā dalībvalstī, neatkarīgi no viņu pilsonības var iesūdzēt attiecīgās dalībvalsts tiesā."

5 Regulas Nr. 1215/2012 7. pants, kas ir ietverts šīs regulas II nodaļas 2. iedaļā, ir formulēts šādi:

"Personu, kuras domicils ir kādā dalībvalstī, var iesūdzēt citā dalībvalstī:

[..]

2) lietās, kas attiecas uz neatļautu darbību vai kvazideliktu, – tās vietas tiesās, kur iestājies vai var iestāties notikums, kas rada kaitējumu;

[..].”

Romas II regula

6 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 864/2007 (2007. gada 11. jūlijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami ārpuslīgumiskām saistībām (Roma II) (OV 2007, L 199, 40. lpp.; turpmāk tekstā – “Romas II regula”), 6. panta “Negodīga konkurence un darbības, kas ierobežo brīvu konkurenci” 1. punktā ir noteikts:

“Tiesību akti, ko piemēro negodīgas konkurences darbību radītām ārpuslīgumiskām saistībām, ir tās valsts tiesību akti, kurā ir vai varētu tikt ietekmētas konkurences attiecības vai patērētāju kolektīvās intereses.”

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

7 *VKI*, kuras statūtos ir ietverts uzdevums tiesā aizstāvēt tai cedētās patērētāju tiesības, 2018. gada 6. septembrī cēla prasību *Landesgericht Klagenfurt* (Klāgenfurtes apgabaltiesa, Austrija), lūdzot, lai *Volkswagen* tiktu piespriests tai samaksāt summu 3 611 806 EUR apmērā papildus procentiem un izdevumiem un tā tiktu atzīta par atbildīgu par visiem kaitējumiem, kuru apmērs vēl nav nosakāms un/vai kuri radīsies nākotnē.

8 Prasības pamatojumam *VKI* norāda uz *Volkswagen* atbildību sakarā ar neatļautu darbību un kvazideliktu, atsaucoties uz to, ka 574 patērētāji, kas tai cedējuši savas tiesības saistībā ar prasību pamatlietā, pirms informācijas publiskošanas 2015. gada 18. septembrī par *Volkswagen* manipulācijām ar jaunu vai lietotu automašīnu, kas aprīkotas ar dzinēju EA 189, izplūdes gāzu emisiju datiem, Austrijā bija iegādājušies jaunas vai lietotas automašīnas. *VKI* uzskata, ka šie dzinēji ir aprīkoti ar “pārveidošanas ierīci”, kas ir prettiesiska, ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 715/2007 (2007. gada 20. jūnijs) par tipa apstiprinājumu mehāniskiem transportlīdzekļiem attiecībā uz emisijām no vieglajiem pasažieru un komerciālajiem transportlīdzekļiem (“Euro 5” un “Euro 6”) un par piekļuvi transportlīdzekļa remonta un tehniskās apkopes informācijai (OV 2007, L 171, 1. lpp.). Tā esot programmatūra, kas testos un mērījumos izplūdes gāzu emisijas padara atbilstošas noteiktajām robežvērtībām, savukārt transportlīdzekļu faktiskās izmantošanas laikā, tātad uz autoceļiem, piesārņojošo vielu faktiskās emisijas esot daudzkārt pārsniegušas noteiktās robežvērtības. Tikai ar šo emisiju datu manipulācijas programmatūru *Volkswagen* esot bijis iespējams transportlīdzekļiem ar dzinēju EA 189 iegūt Savienības likumdošanā paredzēto tipa apstiprinājumu.

9 *VKI* uzskata – kaitējums šo transportlīdzekļu īpašniekiem esot tāds, ka tie, ja būtu informēti par attiecīgo manipulāciju, vai nu nebūtu iegādājušies šādu transportlīdzekli, vai būtu saņēmuši cenas samazinājumu vismaz 30 % apmērā. Tā kā attiecīgie transportlīdzekļi jau no paša sākuma bija ar trūkumiem, to tirgus vērtība un līdz ar pārdošanas cena esot acīmredzami zemāka par faktiski samaksāto cenu. Cenas starpība ir kaitējums, kas dod tiesības uz atlīdzību.

10 Lai pamatotu iesniedzējtiesas starptautisko jurisdikciju, *VKI* pamatojas uz Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punktu. Pirkuma līguma noslēgšana, pirkuma cenas samaksa un attiecīgo transportlīdzekļu nodošana vai piegāde katrreiz esot bijusi šīs tiesas teritoriālajā jurisdikcijā. Runa esot nevis par vienkāršu kaitējumu, kas radies pēc transportlīdzekļu iegādes, bet gan par sākotnējo kaitējumu, kas pamato minētās tiesas jurisdikciju. To veidojot katra attiecīgā patērētāja mantas samazinājums, kas radies ne agrāk kā attiecīgā transportlīdzekļa iegādes un nodošanas brīdī tā nodošanas vietā un līdz ar to ir iesniedzējtiesas jurisdikcijā. Šajā vietā pirmo reizi esot izpaudušās *Volkswagen* neatļautās darbības, kas var izraisīt tās atbildību par neatļautu darbību, un attiecīgajiem patērētājiem tikuši radīti tieši zaudējumi.

11 *Volkswagen* lūdz *VKI* prasību noraidīt un apstrīd iesniedzējtiesas starptautisko jurisdikciju saskaņā ar Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punktu.

12 Šai tiesai ir šaubas par to, vai šajā gadījumā ar attiecīgo automašīnu iegādi no Austrijā reģistrētiem automašīnu pārdevējiem un šo automašīnu piegādi Austrijā pašu par sevi pietiek, lai pamatotu Austrijas tiesu jurisdikciju, ņemot vērā šo tiesību normu. Tā no Tiesas judikatūras, it īpaši no 1995. gada 19. septembra sprieduma *Marinari* (C-364/93, EU:C:1995:289, 14. un 15. punkts), izdara secinājumu, ka jurisdikcija lietās, kas attiecas uz neatļautu darbību vai kvazideliktu, tiešajiem cietušajiem ir iespējama tikai tiktāl, ciktāl tie atsaucas uz sākotnējo kaitējumu, nevis uz vienkāršu sekojošu kaitējumu.

13 Minētā tiesa uzskata, ka programmatūra, kas ļauj veikt attiecīgo transportlīdzekļu izplūdes gāzu emisiju datu manipulēšanu, ir radījusi sākotnējo kaitējumu, lai gan *VKI* norādītais kaitējums, ko veido šo transportlīdzekļu vērtības samazinājums, ir vēlāks kaitējums, kas izriet no tā, ka minētajiem transportlīdzekļiem ir materiāls trūkums.

14 Iesniedzējtiesa turklāt vēlas noskaidrot, vai vienīgi ar finansiāliem zaudējumiem, kas radušies tādu faktu dēļ, kuri var būt pamats atbildībai par neatļautu darbību, var tikt pamatota jurisdikcija saskaņā ar Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punktu.

15 Šī tiesa norāda, ka, ņemot vērā 2016. gada 16. jūnija spriedumu *Universal Music International Holding* (C-12/15, EU:C:2016:449), atsevišķi pamatlietas aspekti liecina par labu attiecīgā kaitējuma rašanās vietas noteikšanai Vācijā. Pat ja šis kaitējums saskaņā ar *VKI* apgalvojumu ir radies, Austrijā iegādājoties un piegādājot transportlīdzekļus, kas aprīkoti ar izplūdes gāzu emisiju datu manipulēšanas programmatūru, visas prasības par zaudējumu atlīdzību, ņemot vērā faktus, attiecas uz vienu un to pašu, proti, *Volkswagen* pārmesto prettiesisko rīcību, kas notika šīs sabiedrības juridiskajā adresē, proti, Vācijā. No efektīvas procesa organizācijas viedokļa un it īpaši attiecībā uz tuvo saikni ar tiesvedības priekšmetu, kā arī pierādījumu iesniegšanas vienkāršību Vācijas tiesas tādējādi būtu objektīvi labāk piemērotas noskaidrot, vai ir konstatējama atbildība par apgalvotajiem zaudējumiem. Turklāt attiecīgo transportlīdzekļu pirkšanas un piegādes pēdējam lietotājam – kuru vidū ir arī lietotu transportlīdzekļu pircēji – vietas tiesu jurisdikcija ne obligāti atbilst prasībai par jurisdikcijas paredzamību.

16 Visbeidzot, iesniedzējtiesai ir arī šaubas par to, vai Austrijas tiesu starptautiskās jurisdikcijas atzīšana būtu saderīga ar Tiesas judikatūrā noteikto Regulas Nr. 1215/2012 īpašās jurisdikcijas noteikumu šauru interpretāciju.

17 Šādos apstākļos *Landesgericht Klagenfurt* (Klāgenfurtes apgabaltiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai Regulas [Nr. 1215/2012] 7. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tādos apstākļos kā pamatlietā par "vietu, kur iestājies notikums, kas rada kaitējumu", var uzskatīt vietu dalībvalstī, kurā ir radies kaitējums, ja šo kaitējumu veido vienīgi finansiāli zaudējumi, kas tieši izriet no citā dalībvalstī veiktas prettiesiskas darbības?"

Par pieņemamību

18 Rakstveida apsvērumos *VKI* apgalvo, ka lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir nepieņemams, jo uzdotajam jautājumam neesot nozīmes un tas esot hipotētisks.

19 Tomēr ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru uz jautājumiem par Savienības tiesību interpretāciju, kurus valsts tiesa ir uzdevusi atbilstoši pašas noteiktajam tiesiskajam regulējumam un faktiskajiem apstākļiem un kuru precizitāte Tiesai nav jāpārbauda, attiecas atbilstības pieņēmums. Atteikties lemt par valsts tiesas lūgumu Tiesa var tikai tad, ja ir acīmredzams, ka Savienības tiesību

interpretācijai nav nekāda sakara ar pamatlietas apstākļiem vai tās priekšmetu, ja problēmai ir hipotētisks raksturs vai arī ja Tiesai nav zināmi faktiskie un tiesību apstākļi, kas vajadzīgi, lai sniegtu lietderīgu atbildi uz tai uzdotajiem jautājumiem (it īpaši skat. spriedumu, 2020. gada 7. maijs, *Rina*, C-641/18, EU:C:2020:349, 22. punkts un tajā minētā judikatūra).

20 Šajā gadījumā lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir jāatzīst par pieņemamu, jo no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka lūgtā Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punkta interpretācija ir nepieciešama, lai noteiktu, vai saskaņā ar šo tiesību normu minētās lietas izskatīšana ietilpst iesniedzējtiesas jurisdikcijā.

Par prejudiciālo jautājumu

21 Ar savu jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja transportlīdzekļu ražotājs dalībvalstī, pirms tos iegādājas trešās personas citā dalībvalstī, šos transportlīdzekļus ir nelikumīgi aprīkojis ar programmatūru, kas manipulē dzinēju izplūdes gāzu emisiju datus, kaitējuma rašanās vieta ir pēdējā minētajā dalībvalstī.

22 Ievadam jāatgādina, ka, tā kā saskaņā ar Regulas Nr. 1215/2012 34. apsvērumu ar to atceļ un aizstāj Padomes Regulu (EK) Nr. 44/2001 (2000. gada 22. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās (OV 2001, L 12, 1. lpp.), ar ko savukārt tikusi aizstāta 1968. gada 27. septembra Konvencija par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās (OV 1972, L 299, 32. lpp.), kurā grozījumi ir izdarīti ar turpmākām konvencijām par jaunu dalībvalstu pievienošanos šai konvencijai (turpmāk tekstā – "Briseles konvencija"), šo pēdējo tiesību instrumentu noteikumu Tiesas sniegtā interpretācija ir piemērojama arī Regulas Nr. 1215/2012 noteikumiem, kad šo tiesību aktu normas var tikt uzskatītas par "līdzvērtīgām" (spriedums, 2019. gada 29. jūlijs, *Tibor-Trans*, C-451/18, EU:C:2019:635, 23. punkts un tajā minētā judikatūra). Tā tas ir Briseles konvencijas un Regulas Nr. 44/2001 5. panta 3. punkta, no vienas puses, un Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punkta, no otras puses, gadījumā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 31. maijs, *Nothartová*, C-306/17, EU:C:2018:360, 18. punkts un tajā minētā judikatūra).

23 Kā attiecībā uz šīm normām Tiesa jau vairākkārt atzinusi, jēdziens "vieta, kur iestājies [..] notikums, kas rada kaitējumu" attiecas gan uz vietu, kur kaitējums ir radies, gan uz vietu, kur iestājies šo kaitējumu radījušais notikums, un tādējādi atbildētājs atkarībā no prasītāja izvēles var tikt iesūdzēts vienā vai otrā no šo vietu tiesām (spriedumi, 2009. gada 16. jūlijs, *Zuid-Chemie*, C-189/08, EU:C:2009:475, 23. punkts, kā arī 2019. gada 29. jūlijs, *Tibor-Trans*, C-451/18, EU:C:2019:635, 25. punkts un tajā minētā judikatūra).

24 Šajā gadījumā, pirmkārt, no Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem izriet, ka kaitējumu radījušā notikuma vieta ir dalībvalstī, kuras teritorijā attiecīgie mehāniskie transportlīdzekļi ir tikuši aprīkoti ar programmatūru, ar kuru tiek manipulēti dati par izplūdes gāzu emisijām, proti, Vācijā.

25 Otrkārt, attiecībā uz vietu, kur kaitējums ir radies, ir jānosaka, kur šī vieta atrodas tādos apstākļos kā pamatlietā, proti, kad kaitējumu radošās sekas izpaudās tikai pēc attiecīgo transportlīdzekļu iegādes citā dalībvalstī, kas šajā gadījumā ir Austrija.

26 Šajā ziņā iesniedzējtiesa konkrēti atgādina, ka atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai jēdziens "vieta, kur iestājies notikums, kas rada kaitējumu" nevar tikt interpretēts paplašināti – tā, lai ietvertu ikvienu vietu, kur var tikt izjustas negatīvas tāda fakta sekas, kas jau ir izraisījis kaitējumu, kurš faktiski ir iestājies citā vietā. Tādēļ šis jēdziens nevar tikt interpretēts tādējādi, ka tas iekļautu vietu, kurā, kā cietušais norāda, tam nodarīts mantisks kaitējums, kas izriet no sākotnējā kaitējuma, kurš radies un cietušajam nodarīts citā valstī (spriedumi, 1995. gada 19. septembris, *Marinari*, C-364/93, EU:C:1995:289, 14. un 15. punkts, kā arī 2019. gada 29. jūlijs, *Tibor-Trans*, C-451/18, EU:C:2019:635, 28. punkts un tajā minētā judikatūra).

27 Tiesa, ņemot vērā Briseles konvencijas 5. panta 3. punktu, ir arī nospriedusi, ka kaitējums, kas ir tikai netiešas sekas kaitējumam, ko sākotnēji, tieši un no netiešā kaitējuma rašanās vietas atšķirīgā vietā cietušas citas personas, nevar pamatot tiesu jurisdikciju saskaņā ar šo tiesību normu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1990. gada 11. janvāris, *Dumez France* un *Tracoba*, C-220/88, EU:C:1990:8, 14. un 22. punkts).

28 Tāpat Tiesa ir nospriedusi, ka vēlākas kaitīgas sekas nevar pamatot jurisdikcijas noteikšanu, pamatojoties uz Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punktu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 29. jūlijs, *Tibor-Trans*, C-451/18, EU:C:2019:635, 27. punkts un tajā minētā judikatūra).

29 Tomēr pamatlietā no Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem – ar nosacījumu, ka iesniedzējtiesai ir jāveic faktu vērtējums, – izriet, ka *VKI* apgalvoto kaitējumu veido attiecīgo transportlīdzekļu vērtības samazinājums, kas izriet no starpības starp cenu, kuru pircējs ir samaksājis par šādu transportlīdzekli, un tā faktisko vērtību tādas programmatūras uzstādīšanas dēļ, ar kuru tiek manipulēti izplūdes gāzu emisijas dati.

30 Līdz ar to, lai gan šiem transportlīdzekļiem kopš šīs programmatūras uzstādīšanas bija trūkumi, ir jāuzskata, ka minētie zaudējumi ir radušies tikai šo transportlīdzekļu iegādes brīdī, kad tie tika iegādāti par cenu, kas ir augstāka par to patieso vērtību.

31 Šādi zaudējumi, kas nepastāvēja, pirms transportlīdzekli iegādājās tā galīgais lietotājs, kurš uzskata, ka tam ir nodarīts kaitējums, ir sākotnējais kaitējums šī sprieduma 26. punktā atgādinātās judikatūras izpratnē, nevis netiešas sekas kaitējumam, ko sākotnēji cietušas citas personas, šī sprieduma 27. punktā minētās judikatūras izpratnē.

32 Turklāt pretēji tam, ko uzskata iesniedzējtiesa, šis kaitējums nav arī tīri mantisks kaitējums.

33 Protams, pamatlietā aplūkotā prasība par zaudējumu atlīdzību ir vērsta uz to, lai saņemtu kompensāciju par attiecīgo transportlīdzekļu vērtības samazinājumu 30 % apmērā no to pirkuma cenas, proti, aprēķināmu finansiālu kompensāciju. Tomēr, kā savos rakstveida apsvērumos ir norādījusi Eiropas Komisija, tas, ka prasība par zaudējumu atlīdzību ir izteikta euro, tomēr nenozīmē, ka runa ir par tīri mantisku kaitējumu. Proti, atšķirībā no lietām, kurās tika pasludināts 2004. gada 10. jūnija spriedums *Kronhofer* (C-168/02, EU:C:2004:364), 2015. gada 28. janvāra spriedums *Kolassa* (C-375/13, EU:C:2015:37), kā arī 2018. gada 12. septembra spriedums *Löber* (C-304/17, EU:C:2018:701) un kurās finanšu ieguldījumi bija izraisījuši attiecīgo personu finanšu līdzekļu samazināšanos bez jebkādas saiknes ar materiālu lietu, pamatlietā runa ir par tādu transportlīdzekļu trūkumu, kuri ir materiālas lietas.

34 Tādējādi šajā lietā runa ir nevis tikai par mantisku kaitējumu, bet gan par zaudējumiem, kas izriet no katra attiecīgā transportlīdzekļa vērtības samazinājuma un no tā, ka, atklājot, ka tikusi instalēta izplūdes gāzu emisijas datus manipulējošā programmatūra, maksājums par šāda transportlīdzekļa iegādi ir atlīdzība par transportlīdzekli, kuram ir trūkumi un kura vērtība tādējādi ir mazāka.

35 Līdz ar to ir jāsecina, ka tādu transportlīdzekļu tirdzniecības gadījumā, kuros ražotājs instalējis izplūdes gāzu emisijas datus manipulējošu programmatūru, galīgajam ieguvējam nodarītie zaudējumi nav ne netieši, ne tikai mantiski un tie rodas, iegādājoties šādu transportlīdzekli no trešās personas.

36 Tādos apstākļos kā šī sprieduma 34. un 35. punktā minētie šāda Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punkta interpretācija atbilst jurisdikcijas noteikumu paredzamības mērķim, kas ir ietverts šīs regulas 15. apsvērumā, jo dalībvalstī reģistrēts automobiļu ražotājs, kas veic nelikumīgas manipulācijas ar transportlīdzekļiem, kuri tiek tirgoti citās dalībvalstīs, var pamatoti sagaidīt, ka to var iesūdzēt šo valstu tiesās (pēc analoģijas skat. spriedumus, 2015. gada 28. janvāris, *Kolassa*, C-375/13, EU:C:2015:37, 56. punkts, un 2018. gada 12. septembris, *Löber*, C-304/17, EU:C:2018:701, 35. punkts).

37 Apzināti pārkāpjot tam saistošo tiesisko regulējumu, šādam ražotājam ir jārēķinās ar to, ka kaitējums radīsies vietā, kur attiecīgo transportlīdzekli iegādāsies persona, kura varēja likumīgi uzskatīt, ka šis transportlīdzeklis atbilst šim regulējumam, un pēc tam konstatē, ka ir iegādājusies preci ar trūkumiem un mazāku vērtību.

38 Šī interpretācija atbilst arī mērķiem par saistību ar lietu un pareizu tiesvedību, kas minēti Regulas Nr. 1215/2012 16. apsvērumā, ciktāl, lai noteiktu radīto zaudējumu apmēru, valsts tiesai var nākties izvērtēt tirgus apstākļus dalībvalstī, kuras teritorijā šis transportlīdzeklis ir ticis nopirkts. Proti, pēdējās minētās dalībvalsts tiesām var būt vieglāka piekļuve pierādīšanas līdzekļiem, kas nepieciešami šo novērtējumu veikšanai (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 29. jūlijs, *Tibor-Trans*, C-451/18, EU:C:2019:635, 34. punkts).

39 Visbeidzot, minētā interpretācija atbilst Romas II regulas 7. apsvērumā paredzētajām saderīguma prasībām, ciktāl saskaņā ar tās 6. panta 1. punktu kaitējuma rašanās vieta lietā, kas saistīta ar negodīgas konkurences darbību, ir vieta, kurā "ir vai varētu tikt ietekmētas konkurences attiecības vai patērētāju kolektīvās intereses". Tāda darbība kā pamatlietā aplūkotā, kas, tā kā tā var ietekmēt patērētāju kā grupas kolektīvās intereses, ir negodīgas konkurences darbība (spriedums, 2016. gada 28. jūlijs, *Verein für Konsumenteninformation*, C-191/15, EU:C:2016:612, 42. punkts), var ietekmēt šīs intereses jebkurā dalībvalstī, kurā patērētāji iegādājas preci ar trūkumiem. Tādējādi saskaņā ar Romas II regulu kaitējuma rašanās vieta ir vieta, kur šāda prece tiek nopirkta (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2019. gada 29. jūlijs, *Tibor-Trans*, C-451/18, EU:C:2019:635, 35. punkts).

40 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, uz jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja pirms transportlīdzekļa iegādes vienā dalībvalstī no trešās personas citā dalībvalstī šī transportlīdzekļa ražotājs to ir nelikumīgi aprīkojis ar izplūdes gāzu emisiju datus manipulējošu programmatūru, kaitējuma rašanās vieta ir pirmajā minētajā dalībvalstī.

Par tiesāšanās izdevumiem

41 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās 7. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja pirms transportlīdzekļa iegādes vienā dalībvalstī no trešās personas citā dalībvalstī šī transportlīdzekļa ražotājs to ir nelikumīgi aprīkojis ar izplūdes gāzu emisiju datus manipulējošu programmatūru, kaitējuma rašanās vieta ir pirmajā minētajā dalībvalstī.

[Paraksti]